

Stanislav Biler a Zuzana Fuksová

Óda na město jako Brno

Hitlerovo náměstí s nátěrem svobody,
hrdá pláž z betonu a bez vody,
běsnící davy už nehledají nepřátele Góju
samy pečou macesy, a místo krve používají sóju

zlatá loď a v ní visí drak, který je vlastně krokodýl
město, které pochopíš,
aniž bys z toho cokoli odvodil

po kolejích kráčí stále stejných pět lidí,
když luskněš v Lužánkách prsty,
tvá máma v Líšni to vidí.
Brno je Praha minus ambice.
Brno, Amundsenova výbava, bez polární čepice.
Brno je oddat se mimice v kraji,
kde nosí se burky.
Brno je pít sousedovy čůrky.

podzim v Brně je krásnější než v máji láska,
v kaluži bláta leskne se herna Sazka,
nádraží v centru vábící močí,
pod kola vlaku tak snadno se skočí,
odsuňte Brno, alespoň do Vyškova,
nebo ho postavte o dva metry dál, a úplně znova,

Líšeň hrozí světu jako vozová hradba,
dělníkům ze Zbrojovky už skončila jejich plavba,
Lidickou lemují nonstopy a šlapky,
ve chvílích volna žonglují — chudobné s kaštany, ty druhé s jabky

Na břehu řeky Svratky roste rozrazil
V Tugendhatce neleží žádný mončičák,
se kterým by ses pomazlil

Brno a brouzdající se homeless v Parnassu,
Klaní se zlatému teleti nebo jen bimbasu?
V jedenáct se u kolíku srocuje hrozen Brňanek,
Magický rituál poskytne banánek.
Konečně vypadnou skleněné kuličky

To ceněno víc než lůno Bohorodičky

Mahen, Janáček, Dalík, Donutil, Czáková,
Brno, buchta okoralá, ale stále ještě maková.
Brno, milý, ale usoplený kmet
Brno, kde nenapsal by ani Hynku Mácha
Brno, hroby na Centrálce, jsme souzeni si závidět